

ໃນພະປະມາກີໄຮຍພະນາກຟັງຕິບ ສາລະຮູ້ຮຽນນຸ້ມ

ກໍາວິນິຈນີຍທີ່ ៣១/២៥៥៦

ວັນທີ ២០ ພຖມພາກມ ພ.ສ. ២៥៥៦

ເຮືອງ ສາລັງຫວັດນະເຊີງທ່ານສ່າງຄໍາໂດຍແຢັງຂອງຈໍາເລີຍ (ນາຍວັນເພື່ອ ກຣເກຍມ) ເພື່ອຂອງໃຫ້ສາລະຮູ້ຮຽນນຸ້ມ
ພິຈາລະນາວິນິຈນີຍຕາມຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາດຕາ ២៦៤ ວ່າ ປະມວລກຸຫມາຍວິທີພິຈາລະນາຄວາມອາຫຼາ
ມາດຕາ ៣៩៥ ຂັດທີ່ແຢັງຕ່ອງຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາດຕາ ២៥១ ວຽກສານ

ສາລັງຫວັດນະເຊີງທ່ານສ່າງຄໍາໂດຍແຢັງຂອງນາຍວັນເພື່ອ ກຣເກຍມ ຈໍາເລີຍ ໃນຄະດີອາຫຼາມາຍເລີດດຳທີ່
២៥៥៣/២៥៥៤ ເພື່ອໃຫ້ສາລະຮູ້ຮຽນນຸ້ມພິຈາລະນາວິນິຈນີຍຕາມຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາດຕາ ២៦៥

ຂອເທິ່ງຈິງຕາມຄໍາຮັ້ງສຽງໄດ້ວ່າ ພັນກົງນອັນກາງຈັງຫວັດນະເຊີງທ່ານ ເປັນໂຈທກ ພ້ອນນາຍວັນເພື່ອ
ກຣເກຍມ ເປັນຈໍາເລີຍ ໃນຄວາມຜິດສູານ ນິຍາເສພຕິດໃຫ້ໂທຍ່ານິດເນທແຄນເຝັດນິນໄວ້ໃນຄຣອບຄຣອງເພື່ອ
ຈໍາໜ່າຍ ມີອາວຸຫປິນ ເກົ່າງກະສຸນປິນໄວ້ໃນຄຣອບຄຣອງໂດຍໄມ້ໄດ້ຮັບໃບອຸ່ນຫຼາດ ພາອາວຸຫປິນຕິດຕັ້ງໄປ
ໃນໜຸ່ນບັນແລະທາງສາຮາຮັນໂດຍໄມ້ມີເຫດວຸ່ນສົມຄວາມແລະໄມ້ໄດ້ຮັບໃບອຸ່ນຫຼາດໃຫ້ມີອາວຸຫປິນຕິດຕັ້ງ

ຈໍາເລີຍຢືນຄໍາຮັ້ງຕ່ອງສາລັງຫວັດນະເຊີງທ່ານ ເມື່ອວັນທີ ១១ ສິງຫາຄມ ២៥៥៣ ຂອໝາຍເຮີຍກ
ພຍານເອກສາຮ ໄດ້ແກ່ ຄໍາໃຫ້ກາງທັງໝົດຂອງນາຍວັນເພື່ອ ກຣເກຍມ ແລະເອກສາຮປະກອບຄໍາໃຫ້ກາງ ຜຶ່ງອູ່
ໃນຄວາມຄຣອບຄຣອງຂອງໂຈທກ ເພື່ອປະກອບການພິຈາລະນາຄີແລະຕ່ອສູ້ຄົດຂອງຈໍາເລີຍ ສາລັງຫວັດນະເຊີງເຮີຍກ
ພຍານເອກສາຮດັ່ງກ່າວໃນວັນເດືອນກັນ ປຽກງູ້ວ່າໂຈທກໄໝໄດ້ສົ່ງເອກສາຮຕາມໝາຍເຮີຍກ ຈໍາເລີຍຈຶ່ງຢືນຄໍາຮັ້ງ
ຕ່ອຄາລັກຮັ້ງທີ່ ເພື່ອຂອງໃຫ້ສາລັກອົກໝາຍເຮີຍກພຍານເອກສາຮ ຕາມບັນຫຼຸງຂີ່ຮະບຸພຍານຂອງຈໍາເລີຍ ຜຶ່ງອູ່
ໃນຄວາມຄຣອບຄຣອງຂອງໂຈທກ ເພື່ອຈໍາເລີຍຈະໄດ້ນໍາມາປະກອບການຕ່ອສູ້ຄົດ ແລະສາລັກໄດ້ມີໝາຍເຮີຍກ
ພຍານເອກສາຮຄົງໂຈທກ ໄທ້ຈັດສ່າງເອກສາຮດັ່ງກ່າວຢັ້ງສາລັກເພື່ອປະກອບການພິຈາລະນາ

ในวันออกนั่งพิจารณาคดีของศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๗ โจทก์ แหล่งว่า ตามที่จำเลยขอให้ศาลมีหมายเรียกพยานเอกสารนั้น โจทก์มีความจำเป็นต้องใช้เอกสารในสำนวนคดีเพื่อซักถามพยานโจทก์โดยอาศัยเหตุตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ แม้รู้ธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม จะบัญญัติว่า ผู้เสียหายหรือจำเลยในคดีอาญาอยู่ในมีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้วก็ตาม แต่รู้ธรรมนูญมาตราดังกล่าวก็ได้นับบัญญัติไว้ว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายบัญญัติ โจทก์จึงไม่สามารถดำเนินการตามหมายเรียกของศาลได้ ต่อมา ในวันออกนั่งพิจารณาคดี เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘ จำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลยกการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว เนื่องจากเห็นว่า การขอคัดหรือตรวจคำให้การและเอกสารประกอบคำให้การของจำเลยจากโจทก์ เป็นสิทธิตามรู้ธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม เมื่อโจทก์ไม่ปฏิบัติตาม โดยอ้างว่า มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรู้ธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม และขอให้ศาลจังหวัดฉะเชิงเทราส่งความเห็นให้ศาลรู้ธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัย

ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา จึงส่งคำร้องของจำเลยให้ศาลรู้ธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามรู้ธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ประเด็นตามคำร้องที่ศาลรู้ธรรมนูญต้องพิจารณาในวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า ศาลรู้ธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัยตามรู้ธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รู้ธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความได้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรู้ธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลยกการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเข่นว่า้นั้นตามทางการเพื่อศาลรู้ธรรมนูญจะได้พิจารณาในวินิจฉัย”

พิจารณาแล้ว เห็นว่า จำเลยในฐานะผู้ร้องได้โต้แย้งว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรู้ธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม เป็นการโต้แย้งบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรู้ธรรมนูญ ถึงแม้ว่า บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ จะมิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีโดยตรงตามฐานความผิดที่โจทก์ฟ้อง แต่ศาลจังหวัดฉะเชิงเทราจำเป็นต้องใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ในการสั่งเกียกับเรื่องพยานหลักฐานก่อนที่ศาลจะพิจารณาพิพากษากดี บทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๗ จึงเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ประกอบกับยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาในวินิจฉัยคือ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม บัญญัติว่า “ผู้เสียหายหรือจำเลยในคดีอาญาที่มีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวน หรือเอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า “เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการมาเพื่อประกอบการวินิจฉัยได้”

พิจารณาแล้ว เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม บัญญัติเกี่ยวกับพยานหลักฐานในการดำเนินคดีแต่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกันโดยตรง เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับระหว่างศาลกับพนักงานอัยการในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่รับรองสิทธิของผู้เสียหายหรือจำเลยในการตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวน หรือเอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว บทบัญญัติทั้งสองนี้จึงไม่อาจขัดหรือแย้งกันได้

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๒ คน คือ นายปรีชา เนติมวนิชย์ นายผัน จันทรปาน นายมงคล สารภูน นานานิต วิทยาเต็ม นายศักดิ์ เตชะชาลุ นายนฤทธิ์ บุญคงการ นายสุธี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นางสาวนีร์ อัศวโรจน์ นายอมร รักษาสัตย์ และนายอุรุ หวังอ้อมกลาง วินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม

ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอีก ๒ คน คือ นายกรรม ทองธรรมชาติ และนายจิระ บุญพจนสุนทร วินิจฉัยว่า กรณีตามคำร้องไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม หรือไม่ ให้ยกคำร้อง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม

ນາຍກະນະລ ທອງທຽມชาຕີ

ປະທານຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍຈິຮະ ບຸນູພຈນສຸນທຽນ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍປັບ ເນີມວັນນິຍ່

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍຜັນ ຈັນທຽນ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍມົງຄົດ ສະກັນ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍມານີຕ ວິທາເຕັມ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍຄັກດີ ເທື່າຈາລຸ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍສຸຈີຕ ບຸນູບັນກາຮ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍສຸຈີ໌ ສຸທີສມນູຮັນ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ພລຕໍາຮວຈເອກ ສຸວຽນ ສຸວຽນເວົໂໜ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍສຸວິທຍ໌ ປຶ້ມພັງ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາງເສາວນີ້ຍ໌ ອັດວໂຮງຈົນ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍອມຮ ວິກຍາສັດຍ໌

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່

ນາຍອຸຮະ ພັງອ້ອມກລາງ

ຕຸລາກາຮ່າຍຄາລວິຫຼວມນູ້ບໍ່